

РЕШЕНИЕ

№ 402

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3801** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.21, ал.1, т.3 от Закон за закрила на детето (ЗЗДет) и чл.18, ал.5 от ППЗЗДет.

Образувано е по жалба подадена от А. А. Ш. срещу Задължително предписание № П/Д-С-О-001/02.03.2022г., издадено от Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – О., С..

Поддържа, че обжалваното предписание не отговаря на законоустановените изисквания за форма на административния акт, тъй като съдържа общи и неясни разпореждания. Възразява, че при издаването му не е спазен законоустановеният ред, тъй като планът за действие, за изпълнение на който е издадено предписанието, е изготвен без да се проведе среща с нея и детето, а и самият план ѝ е връчен едва на 11.02.2022г. Поддържа, че не създава пречки за органите на ДСП да осъществяват правомощията си, но контролът за изпълнение на предписан от съд режим на лични отношения между родител и дете, не е сред тези правомощия. Прави искане обжалваното предписание да бъде отменено.

Ответникът по жалбата – Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – О., чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е Задължително предписание № П/Д-С-О-001/02.03.2022г., издадено от Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – О., с което на основание чл.21, ал.1, т.3 ЗЗДет. и чл.18, ал.4 от

ППЗЗДет., е предписано на А. А. Ш., в качеството ѝ на родител и законен представител на малолетния В. Иммануел Ш., да сътрудничи на отдел „Закрила на детето“ към дирекция „Социално подпомагане“ – О., за изпълнение на дейностите свързани с постигане на конкретни цели, заложи в изготвения актуален план за действие, касаещ отворената работа по случай за детето. Разпоредено е: 1. Да осигурява веднъж месечно и при необходимост, възможност за провеждане на срещи между водещия случая социален работник и детето, както и извършване на домашни посещения на адреса, на който се отглежда детето, съгласно т.4 от Плана за работа с детето; 2. Посещава редовно социална услуга и осигурява посещението на социална услуга от детето В. Ш., в изпълнение на издадени от отдел „Закрила на детето“ направления и административни заповеди, съгласно т.9 от Плана за работа с детето; 3. Оказва необходимото съдействие на отдел „Закрила на детето“, като своевременно получава и отговаря на адресирани до нея съобщения във връзка с изпълнение на дейностите заложи в Плана за действие; 4. Да оказва необходимото съдействие за реализиране на определения от съда режим на лични контакти между малолетния В. Ш. и неговия баща, в случай че не е налице основателна причина за неизпълнение на съдебно решение. Посочено е, че предписанието е издадено въз основа на Социален доклад - предложение с вх.№ СЛ/Д-С-О/738-121/28.02.2022г.

Цитираният Социален доклад - предложение, изготвен въз основа на Констативен протокол № СЛ/Д-С-О/738-119/24.02.2022г., е приложен като доказателство по делото. В Социалния доклад, са отразени обстоятелства, които не са спорни между страните. Посочено е, че ОЗД – О. е ангажирана с работа по преписки, сигнали и призовки касаещи детето В. Ш., считано от 2019г., като работа по случай е отворена впоследствие, в края на м. юли 2021г. Изброени са хронологично водените съдебни производства по ЗЗДН пред СРС и СГС, както и образуваната прокурорска преписка № 1304/2020г., респ. НЧД 936/2020г. на СРС. Посочено е, че след приключване на съдебните производства и отпадане на ограничителната заповед издадена срещу г-н А. Ш., на 25.11.2021г. жалбоподателката А. Ш. е депозирала в ОЗД – О., заявление за провеждане в контактен център на режима на лични отношения между малолетния В. и неговия баща – приложено като писмено доказателство по делото. На 15.12.2021г. в ОЗД – О. е постъпило заявление и от бащата А. Ш., за ползване на контактен център, различен от предложения от бившата му съпруга. С оглед констатираните разногласия, в доклада е посочено, че ОЗД – О. е организирал две работни срещи – на 31.01.2022г. и 11.02.2022г. (протоколите от които са приложени по делото), при които е констатирано, че въпреки положените от страна на участниците в срещите усилия, не са успели да постигнат консенсус относно избора на място, на което първоначално да бъдат осъществявани контактите между детето и бащата. В тази връзка, в доклада е посочено, че родителите са информирани, че предстои ОЗД – О. да издаде административния заповеди, въз основа на които родителите и детето ще бъдат насочени към доставчик на социални услуги, избран от органа за закрила. Отражено е в следващия абзац от доклада, че считано от месец декември 2021г., ОЗД – О. изпитва сериозни затруднения при поддържането на официална кореспонденция с г-жа А. Ш., с оглед заявления от нея начин за получаване на съобщения – само чрез Български пощи. Въпреки това, тя не посещавала пощенския клон за получаване на съобщенията, нито потвърждавала получаването им на имейл. Посочено е, че към датата на изготвяне на доклада – вече втори месец, г-жа Ш., не е отговорила на запитването на ДСП – О., „кога и дали възнамерява“ да осигури достъп на социални

работници от ОЗД – О. до дома си и детето В. Ш.. Предвид тези обстоятелства, е направено предложение до директора на ДСП – О. да издаде административни заповеди за насочване към социални услуги, както и да бъде издадено задължително предписание за г-жа А. Ш., „във връзка с необходимостта от това тя да бъде мотивирана да оказва нужното съдействие на органа за закрила в рамките на осъществяваната работа по случая.

Административни заповеди за задължително ползване на социални услуги са издадени и приложени по делото – Заповед № ЗД/Д-С-О-010/02.03.2022г., Заповед № ЗД/Д-С-О-011/02.03.2022г. и Заповед № ЗД/Д-С-О-009/02.03.2022г.

За установяване на обстоятелствата свързани с водената кореспонденция между ДСП – О. и жалбоподателката, в периода от 25.11.2021г. до датата на издаване на обжалваното предписание, по делото са представени писма с изходящи номера от 17.12.2021г., 29.12.2021г., 07.01.2022г., получени лично от А. Ш. на 11.02.2022г.

Приети са като писмени доказателства още: План за действие изготвен от социални работници в ОЗД – О. с посочена дата на съставяне – 15.12.2021г.; Протокол от проведена на 20.12.2021г. среща с А. Ш.; Протоколи от проведени телефонни разговори с А. Ш.. Представени са и съдебните актове по цитираните в социалния доклад съдебни производства, както и кореспонденция между страните в периода след издаване на обжалваното задължително предписание.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, в законоустановения срок и срещу подлежащ на обжалване административен акт съгласно чл.18, ал.5 ППЗЗДет. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С разпоредбата на чл.23 от ЗЗДет., са предвидени мерките за закрила на детето в семейна среда, които се предприемат от дирекция „Социално подпомагане“ по реда на чл.24 от ЗЗДет. При осъществяване на функциите си дирекция „Социално подпомагане“ осъществява правомощията си по чл.21 ЗЗДет., в това число и да извършва проверки по жалби и сигнали за нарушаване правата на децата и да дава задължителни предписания за отстраняването им при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона – чл.21, ал.1, т.3 ЗЗДет. Задължителното предписание, на основание чл.18, ал.4 от ППЗЗДет., се издава от директора на дирекция „Социално подпомагане“, по предложение на социалния работник водещ случая, при отказ за сътрудничество от страна на родител, настойник или попечител или на лицето, което полага грижи за детето.

В конкретния случай оспореният административен акт е издаден от компетентния орган, въз основа на предложение на социалния работник водещ случая - Социален доклад - предложение с вх.№ СЛ/Д-С-О/738-121/28.02.2022г. За да е законосъобразно задължителното предписание обаче, следва да се налице и предвидените в чл.18 от ППЗЗДет. предпоставки – да е налице отказ за сътрудничество от страна на родител при упражняване на правомощията на социалните работници по предприемане на мерките за закрила на детето в семейна среда.

По отношение предписанието по т.1 - Да осигурява веднъж месечно и при необходимост, възможност за провеждане на срещи между водещия случая социален работник и детето, както и извършване на домашни посещения на адреса, на който се отглежда детето, съгласно т.4 от Плана за работа с детето:

Без съмнение провеждането на срещи между водещия случай социален работник и детето, както и извършването на домашни посещения, е основният метод, чрез който се предприемат мерките за закрила по чл.23 ЗЗДет., с оглед на което и родителят е длъжен да оказва съдействие за провеждането на тези срещи. В конкретния случай обаче, не се установява по делото да е налице отказ от страна на А. Ш. такива срещи да се провеждат, както и да се извършват домашни посещения. Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл.18, ал.4 ППЗДет., изрично говори за отказ от страна на родителя, а не до затрудняване в комуникацията между родителя и ДСП, което може да се приеме и за очаквано с оглед изключително личния и емоционален характер на процедурата по чл.23 ЗЗДет. По делото не се установява А. Ш. да е отказала контакт между детето ѝ, и социалния работник. От приложените по делото документи е видно, че комуникация между ДСП и А. Ш. има, както писмено, така и по телефон и лични срещи – представени са писма, протоколи за проведени разговори, както и за срещи. Дори и от писмата изпратени от АСП – писмо с изх.№ СЛ/Д-С-О/738-155/11.04.2022г., изх.№ СЛ/Д-С-О/738-134/23.03.2022г. и др., е видно, че са цитирани предходни писма от А. Ш., от които е видно, че тя не отказва сътрудничество за провеждане на срещи със социалния работник. Действително, изразява неодобрение към определения за водещ случай социален работник, но тази позиция е разбираема с оглед факта, че именно социалният работник следва да бъде водещият при предприемането на конкретни мерки, касаещи състоянието на нейното дете. В тази връзка именно директорът на ДСП следва, съобразявайки основната функция на мерките за закрила на детето в семейна среда - осигуряване на педагогическа, психологическа и правна помощ на родителите или лицата, на които са възложени родителски функции, по проблеми, свързани с отглеждането, възпитанието и обучението на децата да организира работата по случая, така че да се гарантират основните принципи на закрила посочени в чл.3 ЗЗДет. Ръководейки се от основния принцип за осигуряване на най-добрия интерес на детето, но и от задължението да се осигури помощ и на родителя, следва да вземе предвид направените възражения, да ги обсъди и да осигури точен подбор на лицата, пряко ангажирани в дейностите по закрила на детето, съобразно техните личностни и социални качества с оглед конкретния случай, за което да бъде уведомен родителят. Факт е, че адресираните до А. Ш. писма не са получени по пощата, а лично от нея при посещенията на ДСП, но тези нейни действия, не могат да се квалифицират като отказ от сътрудничество. Затруднената комуникация, възраженията на родителя срещу определения социален работник, желанието да се съобразява работен график, не са обстоятелства предвидени в чл.18, ал.4 ППЗДет, като основание за издаване на задължително предписание. По тези съображения съдът намира, че предписанието по т.1 е незаконосъобразно.

По отношение предписанието по т.2 – Да посещава редовно социална услуга и осигурява посещенията на социална услуга от детето, в изпълнение на издадени от отдел „Закрила на детето“ направления и административни заповеди, съгласно т.9 от Плана за работа с детето:

От една страна, в самото предписание е посочено, че посещенията на социална услуга от детето е предмет на отделни административни актове – заповеди. По делото са приложени заповеди, с които се нарежда ползването на социална услуга определена от ДСП - Заповед № ЗД/Д-С-О-010/02.03.2022г., Заповед № ЗД/Д-С-О-011/02.03.2022г. и Заповед № ЗД/Д-С-О-009/02.03.2022г., в която връзка и изпълнението на задължението за посещение на социална услуга е част от

съдържанието на тези нарочни заповеди, с оглед на което и не следва повторно да се урежда и в задължително предписание.

От друга страна, по изложените по-горе съображения основание за издаване на задължително предписание по чл.18, ал.4 ППЗЗДет. е отказ на родител да сътрудничи, като в случая, не се твърди и не се доказва да е налице такъв отказ от страна на А. Ш.. Напротив, от обсъдените по-горе доказателства е видно, че А. Ш. е подала заявление за ползване на социална услуга. След настъпили разногласия с бащата, коя услуга точно да се ползва, са проведени две срещи между тях, като в изготвения доклад е посочено, че са положени съвместни усилия от участниците да се постигне споразумение. В тази връзка до определянето на социална услуга от ДСП се е стигнало не поради отказ на А. Ш. да сътрудничи, а поради разногласие между двамата родители.

По тези съображения, задължителното предписание е незаконосъобразно по тази точка.

По отношение предписанието по т.3 – Да оказва необходимото съдействие на отдел „Закрила на детето“, като своевременно получава и отговаря на адресирани до нея съобщения във връзка с изпълнение на дейностите заложи в Плана за действие:

Следва да се отбележи, че приложеният по административната преписка План за действие е с посочена дата на съставяне – 15.12.2021г., но липсва подпис за запознаване от страна на А. Ш., с оглед на което и не може да се търси отговорност за неизпълнение на конкретни точки от него, след като няма данни той да ѝ е бил съобщен. От друга страна беше посочено по-горе, че по делото се съдържат писмени доказателства – разменени писма, протоколи от проведени телефонни разговори и от проведени срещи, с оглед на което не може да се приеме, че е налице отказ за сътрудничество и комуникация от страна на жалбоподателката, който да е основание за издаване на задължително предписание по чл.18, ал.4 ППЗЗДет., поради което и в тази точка предписанието е незаконосъобразно.

По отношение предписанието по т.4 – Да оказва необходимото съдействие за реализиране на определения от съда режим на лични контакти между малолетния В. Ш. и неговия баща, в случай че не е налице основателна причина за неизпълнение на съдебно решение:

По-горе бяха изложени мотиви, че отказ на родител да сътрудничи е основание за издаване на задължително предписание, само ако се касае за предприети мерки за закрила на детето по чл.23 ЗЗДет. Контрол за изпълнение на съдебно решение в частта за определен режим на лични отношения, не е сред предвидените в чл.23 ЗЗДет. мерки за закрила на детето в семейна среда, с оглед на което и даването на задължително предписание по чл.18, ал.4 ППЗЗДет. за такова задължение, е незаконосъобразно.

По така изложените мотиви съдът намира, че жалбата на А. А. Ш. срещу Задължително предписание № П/Д-С-О-001/02.03.2022г., издадено от Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – О., С. е основателна, с оглед на което същото следва да бъде отменено.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателката следва да се присъдят направените разноски по делото в размер на 10 лева – платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. Ш. с ЕГН [ЕГН], Задължително предписание № П/Д-С-О-001/02.03.2022г., издадено от Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – О., [населено място].

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на А. А. Ш. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 10 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: